మనసులో ఉవ్వెత్తున లేస్తున్న అనుమానాల్నీ, శంకల్నీ ఓమూలకు నెట్టివెయ్యటానికి ప్రయత్నించినా తన కసాధ్యమైన పనే అయింది. తనలోని మార్పు సాధ్యమైనంతవరకు వేలెత్తి చూపడానికి ఆస్కారం లేకుండా కప్పిపుచ్చుకోటానికి ప్రయత్నించి దొరికి పోయింది ఎన్నోసార్లు. హృదయంలో ఎన్నో అడగాలనీ, తన మనసులో ప్రశాంతి నెలకొల్పాలనీ, అశాంతితో ఊపిరి ఆడక అనుకున్నది చాలాసార్లు. తీరా అతని వదనం చూడగానే తనలోని భావనలన్నీ తారుమారయి తన్ని వెక్కిరించేవి. "ఒంట్లో నలతగాఉందా, వినతా?" అని తన్ని బుజ్జగిస్తున్నప్పుడు, తనలోని మాలిన్యాన్నంతా అతని పాదాలపై ప్రక్షాళితం చేసుకోవటానికి తను ఎందుకు సందేహిస్తూంది? తన మనసూ, ఆలోచనలూ తనకే అర్థం కాకుండా నిలువునా రంపపుకోత కోస్తున్నాయి. 'ఈ బాధకు విముక్తి ఎప్పుడో!' ధారగా కురుస్తున్న వర్షపు నీట్లోకి సాలోచనగా చూస్తూ తల గోక్కుకుంది వినత. పొద్దుటినుంచీ ముసురుపట్టి ఒకటే వాన. అసలే బ్రతుకుమీద విసుగ్గా ఉన్న తనకు ఈ వానతో మరీ విరక్తి పుడుతూంది.

ఆ రోజున...ఆరోజున తనంత అదృష్టవంతురాలు వేరే ఎవరూ లేరనుకున్నది. ఈ మాట ఇప్పటికయినా ఎవరైనా అంటారు. మొన్న పండక్కి రాజమండ్రి వెళ్లినప్పుడు అమ్మ అన్న మాటలు గుర్తుకు వచ్చినప్పుడల్లా పేలవమైన నవ్వు వెలుస్తుంది పెదవుల మీద.

"దానం కొద్దీ బిడ్డలు, పూజకొద్దీ పురుషుడు అంటారు. నీవు కిందటి జన్మలో మంచిపూజ చేసుకున్నావే, వినతా! శేఖర్ నిజంగా చెప్పుకోదగిన వ్యక్తి. అందునా నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజిస్తున్నాడు. మీ దాంపత్యానికి లోటేమిటి? నీవు నాకు గుర్తువచ్చినప్పుడల్లా తృప్తి మిగులుతుంది." అమ్మ కళ్లలోని సంతోషాన్నీ, సంతృప్తినీ, వెలుగునూ చూసి తను మూగదై అయింది. ఆక్షణంలో తనలో రేగిన ఆవేదన ఎలా వెల్లడిస్తుంది? అసలా వేదన చెప్పగలిగేదేనా? తన

ప్రాణానికి ప్రాణమైన శేఖర్ ముందే నోరు విప్పలేని తను ఎవరికైనా ఎలా చెప్పగలుగుతుంది?

నిజానికి తన జీవితానికి లోటులేదు, తన మనసుకు తప్ప! తన బాహ్యసౌఖ్యాలకు అంతులేదు, తన ఆంతర్యంలో అసంతృప్తి రగిలినా! తనకు వివాహమయి అయిదేళ్ళు అయిందేమో! ఎందుకీ నిస్పృహ?

వర్షం కాస్త తగ్గింది. గులాబీపూలమీద నిలిచిన నీటిబిందువులను చూస్తూ నిట్టూర్చింది వినత. కారు గేటులోంచి దూసుకురావటం, శేఖర్ హారన్ కొట్టటం చూసి గబగబా బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళింది వినత. "వినతా!" శేఖర్ పిలుచుకుంటూ మెట్లెక్కి రావటం కనిపిస్తూనే ఉంది.

అద్దంలో బొట్టు దిద్దుకుంటూన్న వినత భుజాల మీద చేతులు వేసి దగ్గిరికి లాక్కుంటూ, "గుడ్ న్యూస్, వినతా!" అన్నాడు శేఖర్. ప్రశ్నార్థకంగా చూసిందామె.

"నిరుపమకు మగపిల్లవాడుట! ప్రభాకర్ టెలిగ్రాం ఇచ్చాడు." అతని నయనాల్లోని వెలుగు చూసిన ఆమె మనస్సు చివుక్కుమంది. 'ఇప్పుడు చెబితే? ఇప్పుడా?' నిరాసక్తమైన ఆమె చూపుల్ని చూడగానే శేఖర్ ఉత్సాహం మటుమాయమైంది.

"ఏమైంది, వినతా? ఎందుకలా ఉన్నావు?"

అతని ఆదుర్దా చూసి లేని ఉత్సాహం పుంజుకుని, "లేదే! బాగానే ఉన్నాను. అయితే నిరుపమ ఓడిపోయిందన్నమాట! మీరే గెల్చారు కదూ!" అని అతని కళ్ళలోకి చూసి నవ్వబోయింది.

"కాదు. నువ్వసలు మారిపోయావు. మొన్న పండక్కి మీ ఊరు వెళ్ళివచ్చినప్పటినుంచి నీలో మరోమనిషిని చూస్తున్నాను. చూడు, ఎలా చిక్కిపోయావో!" అద్దంలోని వినతను చూపాడామెకు. వినత నవ్వింది.

"మీది అర్థంలేని అనుమానం. నేను లక్షణంగా ఉన్నాను. ఈరోజు సినిమా ప్రోగ్రాం కూడా వేశాను." అతని కాలర్ సరిచేస్తూ అన్నది. శేఖర్ వచ్చే నిట్టూర్పును అణచుకున్నాడు.

• • •

అతనిముందు తను సత్యాన్ని ఎందుకని చెప్పలేకపోతూంది? నిజం తెలుసుకున్న తరవాత తన్ని ఆదరిస్తాడో లేదో అని అనుమానమా? అసలామాట వినగానే అతని ముఖం ఎలా ఉంటుంది? విషయం తెలుసుకున్న తరవాత అతని చూపుల్లోని జాలినీ, క్షమనూ తనెలా భరించగలదు? ఎంత కాదనుకున్నా అతని ప్రవర్తనలోని నిర్లిప్తతను, ముభావాన్ని తనెలా తోసివెయ్యగలదు? నిద్ర పట్టని వినత లేచి బాల్కనీలోకి వెళ్ళింది. నిశ్శబ్దంగా ఉన్న ప్రకృతి వెన్నెల్లో తనవైపు జాలిగా చూస్తున్నట్లనిపించింది.

'నేనీ వేదన భరించలేను, భగవాన్! చెప్పి వేస్తాను. ఏమైనా సరే, అతనికంతా చెప్పేస్తాను! విన్నతరవాత అతనెటువంటి శిక్ష విధించినా సరే, భరిస్తాను.' ధృఢంగా నిశ్చయించుకుని గదిలోకి వెళ్ళింది వినత. శేఖర్ ప్రశాంతంగా నిద్రిస్తున్నాడు. వంగి అతని మొహంలోకి తదేకంగా చూసి నిట్టూర్చింది వినత.

'అతని ప్రేమలోని నిశ్చలత్వాన్నీ, హృదయంలోని నిర్మలత్వాన్నీ, ఆత్మలోని పవిత్రతనూ తనెలా

సహజత్వానికి భిన్నమైనదేదీ ఆనందదాయకం కాదన్నమాట అటు ఉంచితే ఆరోగ్యదాయకం మాత్రం కాదు. మాతృత్వం స్త్రీకి అత్యంత సహజం. మాతృత్వానికి నోచుకోని స్త్రీ జీవితానికి సార్థక్యం లేదు. పరిపూర్ణత అసలే లేదు. అలాంటి స్త్రీ సానుభూతిని కోరదు; సహించదు.

మలినపరచగలదు? తనకు తోడుగా అతనూ మనోవ్యథతో, నిద్రలేమితో కుమిలిపోతూంటే, చూస్తూ జీవించి ఉండటంకన్నా, తనకు వేరే నరకం లేదు!' వినత కళ్ళు చెమర్చినాయి. 'తను ఎందుకూ కొరగాదు. అసమర్థురాలు. ఇక ఈ బ్రతుకు ఇంతేనేమో! కానీ, ఇప్పుడు తను మరుగు పరిచినా, ఏనాటికైనా అతనికి తెలియకుండా ఉంటుందా? ఆరోజు తన నిర్దోషిత్వాన్ని ఎలా [illegible]తో ఆమె కళ్ళు వెడల్పయినాయి. ఆ శంకాకులిత హృదయంతో మొహాన్ని దిండులో దాచుకున్నది.

శేఖర్‌కు మెలకువ వచ్చింది. "ఏమిటి? ఏమైంది, వినతా? నాకు చెప్పవూ?" అనునయిస్తూ కన్నీటితో నిండిన ఆమె ముఖాన్ని తన హృదయానికి అదుముకున్నాడు.

'ఏమని చెబుతుంది? మీ వినత ఒక ప్రయోజనం లేని స్త్రీ, శేఖర్! అని చెబుతుందా? నావల్ల మీరు ఎటువంటి శుభపరిణామాన్ని ఆశించవద్దు! అని చెప్పాలా?' మనస్సును అతి ప్రయత్నంతో చిక్కబట్టుకుని "ఏమీ లేదు. పీడకల" అని సర్ది చెప్పింది వినత.

'ప్రతిక్షణం ఆయన ముందు అందమైన అసత్యాన్ని అల్లక తప్పటంలేదు.' భారంగా అనుకున్నది మనస్సులో.

"భయం లేదు! నేను ఉండగా నీకెటువంటి ఆపదా రాదు." చేతులతో ఆమెను చుట్టివేస్తూ ధైర్యం చెప్పాడు శేఖర్.

"నిజం చెప్పండి, శేఖర్! ఈ మీ ప్రేమ శాశ్వతంగా నాకు చెందేదేనా?" కంపిస్తున్న పెదవులతో అడిగింది వినత.

ఒక్కక్షణం ఆశ్చర్యపోయి ఆమె ముఖాన్ని పరిశీలనగా చూశాడు. "నా పిచ్చివినతా! నీకు నేనెలా నచ్చచెప్పేది? నీ మనసులో ఈ అనుమానం ఎలా తలెత్తింది? నీకీ పరిసరం నిరాశాపూరితంగా ఉన్నట్లుంది. నిరుపమ, బాబును చూడటానికి రమ్మని వ్రాసింది కదూ? పది రోజులు సెలవు పెడతాను. నీ మనసూ కుదుటపడుతుంది. సరేనా?" అతని లాలింపులో మాటలే కరువయినాయామెకు. ఆమె మౌనంలోనే అంగీకారాన్ని తీసుకుని నిద్రతో ఒరిగాడు శేఖర్.

• • •

"బాబు ముద్దుగా ఉన్నాడు కదూ?" బాబు నెత్తుకుని తదేకంగా చూస్తున్న వినతను ఉద్దేశించి అన్నాడు శేఖర్. తలఎత్తి అతని కళ్ళలోకి చూసింది వినత.

గొల్లపూడి రాజ్యలక్ష్మీ రాఘవ్

ఏదో కోరికా, కొంటెదనం ఉన్నాయా కళ్ళలో. చటుక్కున తన చూపులను తిప్పుకొంది. "అది సరేగాని, అన్నయ్యా, మా బాబుకు పెళ్ళాం కావాలిట! ఘూఠాం చేస్తున్నాడు." నవ్వుతూ అన్నది నిరుపమ.

ఒక్కొక్క మాటా ఒక్కొక్క శూలంలా గుచ్చుకొంటున్నాయి వినతకు.

"వాడు అడగాలేగానీ పెళ్ళాలకేంకొదువ? చూసుకో! ఎంత చక్కటి పెళ్ళాన్నిస్తుందో మీ వదిన! ..." శేఖర్ ప్రఫుల్లవదనంతో ఇంకా ఏమో అనబోయాడు. బాబును నిరుపమకు ఇచ్చేసి అక్కడున్న పుస్తకాన్ని తిరగేస్తున్న వినతను చూసి ఆగిపోయాడు. అతను ఆశించింది అలాంటి మార్పు కాదు.

నిరుపమ బాబుకు ముస్తాబు చెయ్యటానికి వెళ్ళటం చూసి వినత దగ్గిరికి వస్తూ, "ఇదంతా సిగ్గేనా?" అన్నాడు. తలెత్తి అతనివంక చూడటానికి సాహసించలేకపోయింది వినత. ఆమె వదనాన్ని తనవైపు తిప్పుకొని ఏదో చెప్పబోతున్న శేఖర్, వినత కళ్ళలోని అశ్రువులకు నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

"నీలో ఏదో ఒక భయంకరమైన బాధ ఉన్నది. అది నాకు చెప్పటానికి ఎందుకు సందేహిస్తున్నావో అర్థం కావటంలేదు. సరే, కన్నీళ్ళు తుడుచుకో. నిరుపమ చూస్తే అపార్థం చేసుకుంటుంది" అన్నాడు శేఖర్.

వినతకు వెక్కివెక్కి ఏడవాలని ఉన్నది. శేఖర్ మాటలతో అది మరికాస్త ఎక్కువైంది. అయినా ఎంతో ప్రయత్నంమీద నిగ్రహించుకొన్నది. కాని ఆతరవాత శేఖర్‌లో ఒక రకమైన ఉదాసీనత ఉన్నట్లు గ్రహించగలిగింది. పూర్వంలా అతను అన్నిట్లోను ఉత్సాహం కనబరచటంలేదు. ఇద్దరూ కలిసి సినిమాకు వెళ్ళినప్పుడు ఎన్నో కబుర్లు చెప్పి నవ్వించేవాడు. అలాంటిది తనతోగానీ, నిరుపమతోగానీ ఏమీ మాట్లాడకపోయేసరికి కుంగిపోయింది వినత. అతని నిర్లిప్తతకు కారణం తన ప్రవర్తనే అని గ్రహించుకోలేనంత తెలివితక్కువది కాదు. నిరుపమ బాబును ఎత్తుకుని ముద్దులవర్షం కురిపించేవాడు శేఖర్. అప్పుడతని కళ్ళలో ఒక విధమైన సంతోషం, సంతృప్తి కనిపించేవి. ఆ సమయంలో అతనికేసి చూస్తూ వినత "నన్ను క్షమించు, శేఖర్, నన్ను క్షమించు" అని గొణుక్కునేది.

తను అనుకున్న మార్పు వినతలో శూన్యమయ్యేసరికి నిరుత్సాహపడ్డాడు శేఖర్. 'తన చెల్లెలు నిరుపమ, బావ ప్రభాకర్ ఎంతో సరదా అయినమనుషులు! వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ సర్వచింతలూ మరిచిపోవచ్చు, జీవితంమీద విసిగి ఉన్న మనిషికూడా. వాళ్ళిద్దరి మాటలు వింటూంటే కొత్త ఆశలు చిగురిస్తాయి. కాని వినతలో ఏమాత్రం కదలిక లేదు.' వేదనగా అనుకున్నాడు శేఖర్.

ఆమెలోని నైరాశ్యాన్ని నిరుపమ కూడా పసికట్టింది. ఒకరోజు ఒంటరిగా చూసి నిలదీసి అడిగింది. "ఏం వదినా! నీ వంట్లో బాగా లేదా? నీలో వెనకటంత ఉత్సాహం లేదెందుకని? నాతో చెప్పవూ?"

వినత సంకట పరిస్థితిలో పడింది. ఏమని చెప్పాలి? కన్నతల్లితోనూ, కట్టుకున్న భర్తతోనూ చెప్పలేని అశక్తురాలు ఏమని చెప్పగలుగుతుంది?

"బాగుంది,నిరూ! మీ అన్నయ్య పిచ్చి నీకు కూడా పట్టిందేమిటి? మీరు అనుకున్నంత మార్పు నాలో ఏమీలేదు'' అని అన్న తరవాత తన పొరపాటు తెలుసుకున్నది.

"కారణం ఇదన్నమాట! నేను ఏమో అనుకున్నాను. అన్నయ్యలో మొన్న ఉన్నంత ఉత్సాహం, హుషారు నిన్న, ఈవేళ కనిపించటంలేదు. నేను ఏమో అనుకున్నాను. ఒక మనిషికైతే భ్రమ అనుకోవచ్చు, ఇద్దరు వ్యక్తులకు నీలో మార్పు అవుపిస్తున్నదంటే! అది పిచ్చి ఎలా అవుతుంది? నువ్వు ఎంత దాచిపెట్టినా అది వ్యర్థమే!''

వినతలో భయం ప్రవేశించింది, ఇంకా కొంతకాలం ఇక్కడే ఉంటే తను చెప్పివెయ్యక తప్పదేమో అని! అంతటి శక్తి ఉన్నది నిరుపమ మాటల్లో! శేఖర్‌తో అన్నది — "మనం వెళ్లిపోదాం!'' అని.

శేఖర్ ఆశ్చర్యపోలేదు. వెనకటి వినత కాదు, "ఇంకో వారం రోజులుఉందాం!'' అనటానికి! ఇలాంటి మాటలు వినవలసివస్తుందని ముందే గ్రహించాడు. అందుకే సంభాషణ పెంచకుండా, "అలాగే'' అన్నాడు.

ఎన్నో ప్రశ్నలు వేసి తన్ని కారణం అడుగుతాడనుకున్న వినత అతని ముభావానికి బాధ పడినా, ఏమీ అనలేకపోయింది. భారంగా నిట్టూర్పు విడిచింది.

ప్రభాకర్ బలవంతంమీద ఇంకా రెండురోజులుఉండి ప్రయాణమయ్యాడు. నిరుపమ వినతకు చీరా, రవికా పెట్టి వాత్సల్యపూరితమైన కంఠస్వరంతో ఇలా అన్నది: "నీలో ఉన్న అశాంతి ఏమిటో నాతో చెప్పటానికి నీవు సంకోచించావనుకుంటాను. అందుకు నేను బాధపడటంలేదు. కానీ ఎక్కువ రోజులు నువ్విలానే ఉండిపోతే, నీ ప్రవర్తనకు అన్నయ్య మనసు విరగటం నిజం! బాధపడేమాట వాస్తవం! వాడి బాధ నేను చూడలేను. నాపై నీకు ఏమాత్రం గౌరవం, అభిమానం ఉన్నా కారణం చెప్పివెయ్యి! నువ్వు ఎంత దాచినా ప్రయోజనం లేదు. సరే! త్వరలో నేను మీ ఊరు వద్దామని అనుకుంటున్నాను. అప్పటికి నీలో ఉన్న ఈవిషాదరేఖలుఅంతరించిపోతాయని ఆశిస్తున్నాను. ఇవన్నీ నీ శ్రేయోభిలాషిణిగా అనే మాటలే,వదినా! నీ నీ మనసునొప్పిస్తే క్షమించు!''

నిరుపమ మనసు వినతకు తెలుసు. అందుకే ఏమీ సమాధానం చెప్పలేకపోయింది. అపరాధినిలా తల వంచుకున్నది.

• • •

ఇంటికి వచ్చిన తరవాత కూడా శేఖర్ ప్రవర్తనలో మార్పు లేదు. అతని విముఖతకు తనే కారణం అవటం వల్ల వినత మితిలేని దుఃఖం అనుభవించింది. తన దురదృష్టకరమైనజీవితం తలచుకుని కుమిలిపోయింది. మానసికారోగ్యానికి తోడు ఆమె శారీరికారోగ్యం కూడా పాడయింది.

ఆరోజున ఒంట్లో నిస్సత్తువగా ఉండి లేవలేకపోయింది. మంచం మీద కళ్లు మూసుకుని తన భావిజీవిత గమ్యాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ పడుకున్నది వినత. పరిచితమైన హస్తం ఆమె తల స్పృశించటంతో భారంగా కళ్లు విప్పింది—శేఖర్!

"జ్వరంతో ఒళ్లు కాగిపోతూంది. డాక్టర్‌కు ఫోన్ చెయ్యనా?'' అతని కంఠంలో జాలి, ప్రేమ, పశ్చాత్తాపం, సౌమ్యత ధ్వనించాయి. అతని ముఖంలోకి తదేకంగా చూస్తూ వినత ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"వినతా! నీ పరిస్థితి చూస్తూంటే నాకు మతి పోతున్నది. రోజు రోజుకూ చిక్కిపోతున్నావు. కారణం అడిగితే కన్నీరు కారుస్తావు. నేను నీ మనసు నొప్పించేలా ప్రవర్తించి ఉంటే మన్నించు. నన్ను పీడిస్తున్న అనుమానం ఏమిటంటే, నావల్ల నీకు సుఖం లేదేమో అని. ఇంకెవరయినా అయితే నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించుకునేవారు. నేను పట్టి నిష్ప్రయోజకుడినేమో!'' అతని మాటల్లో ఎంతో వ్యథ నిండిఉంది.

వినత నయనాలు నీటితో నిండాయి. "నన్ను క్షమించండి! మీ మనస్తాపానికి కారణం నేనని నాకు తెలుసు. ప్రతి మనిషికీ ఏవో బలహీనతలు ఉంటాయి. అవి తప్పని పరిస్థితులలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు బయట పడక తప్పవు. నాలోనూ కొన్ని బలహీనతలు ఉన్నాయి. దాన్నే హృదయ దౌర్బల్యం అన్నా ఒప్పుకుంటాను. మీదగ్గిర నాకు సుఖం లేదనుకుంటే, నేను సుఖమనే పదానికే అర్హురాలిని కాదన్నమాట! ఇన్నాళ్లూ నేను ప్రవర్తించిన విధం ఆలోచిస్తూంటే నేనెంత మూర్ఖురాలినో అర్థం అవుతున్నది. కన్నతల్లికి కారణం చెప్పలేకపోయాను. ప్రేమించిన మీముందూ నా మనసు విప్పలేకపోయాను. ప్రాణ స్నేహితురాలైన నిరుపమ ముందూ నోరు పెగల్చలేకపోయాను! ఇదంతా నా దౌర్భాగ్యమే! ఇన్ని మనస్పర్థలకు, కలతలకు, మనస్తాపాలకు, బాధలకు కారణం తర్కించుకుంటుంటే విపరీతమైన నవ్వు, సిగ్గు వస్తున్నవి. ఇన్నాళ్లూ విచక్షణాజ్ఞానం, ధైర్యం ఏ మూల దాక్కొని ఉన్నాయో! ఇప్పుడుమీకుచెప్పాలనిఅనిపిస్తున్నది.చెప్పమంటారా?''

"వద్దు,వినతా! వద్దు. నీ ఇష్టాన్ని వంచించుకుని చెప్పవద్దు! అది నేను భరించలేను.''

"లేదు! నేను మనసూర్తిగానే చెబుతున్నాను. ఇలా రండి. నాదగ్గిరగా కూర్చోండి. మీ చెయ్యి ఇలా ఇవ్వండి'' అంటూ అతని చేతిని ముద్దు పెట్టుకున్నది. అతని చేతిని విడవకుండా చెంపలకు ఒత్తుకుంటూ అంది: "మొన్న రాజమండ్రి వెళ్లినప్పుడు నా చిన్ననాటి స్నేహితురాలు డాక్టర్ నీరజ కనిపించింది. ఆహ్వానిస్తే ఒక మధ్యాహ్నంపూట వాళ్లింటికి వెళ్లి, తీరికగా కబుర్లు చెపుతూ కూర్చున్నాను. మాటల సందర్భంలో పిల్లల పుట్టుక ప్రసక్తి వచ్చింది. 'నీకు ఇంకా పిల్లలు లేరేమిటే, వినతా! ఇప్పట్లో అక్కర్లేదనుకున్నారా ఏమిటి?' అన్నది నవ్వుతూ.

'ఏమో! డాక్టరువి కదూ! నీకే తెలియాలి!' అన్నాను పరిహాసంగా. ఆ పరిహాసాన్నే నిజంగా స్వీకరించి టెస్ట్ చేసింది బలవంతంగా! ఆతరవాత దాని మాటలూ, ముఖవైఖరీ నన్ను కలవరపెట్టాయి. చాలా ఒత్తిడిచేసిన తరవాత నిజం చెప్పింది—'నీకు పిల్లలు పుట్టే అవకాశం చాలా తక్కువ!' అని! ఆమె మాటలు విని అప్పుడంత బాధ పడలేదు. కానీ నా పరిస్థితిని గురించి ఆలోచించినకొద్దీ నేనెంత పనికిరానిదాన్నో అర్థమవుతూ వచ్చింది. సందేహం తీరక అనుమానం కొద్దీ వేరొక లేడీడాక్టర్ దగ్గిరచెకప్ చేయించుకున్నాను. నా పిచ్చిగానీ నీరజ అబద్ధం ఎందుకు చెబుతుంది? ఆమె చెప్పిన మాటలు అక్షరాలా సత్యం అని తెలుసుకున్నాను. నిజంగా అలా జరిగిన పక్షంలో నా ఉనికికి

ఇంగ్లీష్ టెరిలిన్

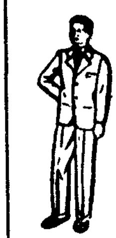

పాంట్, షర్టు ముక్కలు (1.25 & 2.15 మీటరు) రెండు ముక్కలకు క్లియరెన్సు అమ్మకపు ధర రు. 25/-లు. రెండుసెట్లు (2.50 & 4.30 మీటరు) రు. 48/-లు. మాటు నిడివి ఇంగ్లీష్ టెరిలిన్ (3 మీటర్లు) రు. 40/-. వి.పి.పి. చార్జీలు రు. 2-50.

ARVIND AGENCIES (WAP-25), Box 1408, Delhi-6.

50 రవ్వల మడత పిస్తోలు

లైసెన్సు అవసరం లేదు. అమెరికన్ మోడల్. దొంగల, వన్యమృగాల బారినుండి మిమ్మల్ని కాపాడుకొనండి. మహోత్సవాలకు, ప్రయాణాలకు, నాటకాలకు ఉపయోగమైనది. 50 రవ్వలతో ఆటోమాటిక్ ఏర్పాటు. తేలికైనది.

మిరుమిట్లుగొలిపే మంట మిమ్మల్ని ప్రమాదం నుంచి సురక్షితంగా ఉంచుతుంది. 50 రవ్వలతో నం.33 వెల రు.13/50.జర్మన్ మోడల్ నం.99 వెల రు. 15/50. వి.పి.పి. చార్జి 2/50. తోలు కేసు రు.3/50. అదనపు రవ్వల నూరు రు.5/-.

SANGAM TRADING CO. (WAP-13) Beat No. 13, Aligarh.

పాదముల దురద చర్మము దురద

మీ చర్మము యొక్క దురద, మంట మీకు పూర్తిగా అశాంతి కలిగించుచున్నదా? మీ చర్మము పగిలి, రక్తము కారుచున్నదా? పాదముల వేళ్ళసందున పగుళ్ళు ఏర్పడినవా? ఇట్టి పగుళ్ళు యింకను హెచ్చుచున్నవా? ఇట్టి చర్మ వ్యాధులను కలిగించు క్రిమి పేర్వేరు నామములతో వ్యవహరింప బడుచున్నది. మీ చర్మ వ్యాధులు పూర్తిగా తొలగుటకు అందుకు కారణభూతమైన క్రిమి సంపత్తిని నశింప జేయవలయును. శాస్త్రోక్తముగా తయారైన నిక్సోడెర్మ్ (NIXODERM)తో మొదటి పూతకే దురదతగ్గి, క్రిములు నశించి చర్మము యథా ప్రకారముగా మృదువై శుభ్రపడును, నిక్సోడెర్మ్ (NIXODERM) జయప్రదముగా దురదను పోగొట్టి, కాళ్ళ పగుళ్ళ నయము చేయుటకు తోడ్పడి తదితర గజ్జి, మొటిమలు, చీడ, కురుపులు, తామర మొదలగు శారీరక చర్మ వ్యాధులనుగూడ నయము చేయును. మీకు పూర్తిగా గుణమివ్వని, సంతృప్తి పరచగల నిక్సోడెర్మ్ (NIXODERM)ను నేడే మీ కెమిస్టు వద్ద కొనండి.

అర్థం ఏమిటి? లోకంలో నలుగురి దృష్టిలో ఎంత హీనంగా చూడబడతాను! మనముందు ఎంతో ధైర్యం చెప్పి, తెల్లవారగానే నా ముఖం ఎక్కడ కని పిస్తుందో అని తలుపులు మూసుకునేవారు ఎంతమందో ఉంటారు.

"వీటన్నిటికీ మించినది—నాకు పిల్లలంటే ప్రేమే గాని అయిష్టం, అసహ్యం లేవు. నాకూ నలుగురు పిల్లలు పుట్టాలనీ, నేనూ నలుగురిలా సుఖపడాలనీ నాలో కోరిక ఉన్నది. నా ఆలోచనలకు జతగా నిరుపమకు బాబు పుట్టడం, అక్కడ [illegible]పోసిలు ఇవన్నీ నా మనసు స్వస్థత మింగివేశాయి. ఎవరికీ చెప్పుకోలేని పరిస్థితులు. ఈ మాట చెప్పగానే, నామీద చూపే ఈ ఆదరణ అంతా వ్యర్థమవుతుందేమో అనే భయం.

"నేను ఎదటి మనిషినించి కోరుకునేది ప్రేమ, చిరునవ్వు, ఆనందం, ఆప్యాయత. ఇంతకంటె ఏమున్నా నేను భరించలేను. ముఖ్యంగా జాలిని నేను ఏవగించు కుంటాను.

"నేను ఇన్నాళ్లూ నా మనోవేదన మీకు చెప్పని కారణం ఇదే! ఇంతకంటె నా మనసులో మరో కల్మషం లేదు!" అతని కళ్లలోకి సూటిగా చూడలేక కళ్ళు మూసుకున్నది వినత. తనతల ఆప్యాయంగా శేఖర్ నిమురుతాడనీ, తను చెప్పినవన్నీ వట్టి భ్రమలని తోసి పుచ్చుతాడనీ అనుకున్నది వినత. కాని శేఖర్ ఏమీ మాట్లాడలేదు. కిటికీ దగ్గిర నిలబడి దేన్నో దీక్షగా వీక్షిస్తున్నాడు. తను ఇంతకుముందు మథనపడినదంతా నిజమైనందుకు వినత విషాదంగా నవ్వుకుంది.

"క్షమించండి! మనిషికి ఎన్నో ఆశలు, కోరికలు ఉండటం సహజం! తను కోరుకున్నవి అందకుండా పోయినప్పుడు, నిరాశ, నిస్పృహపడటం కూడా అసహజం కాదు. కాని తన మనశ్శాంతికోసం ఏపనైనా చేయక తప్పదు. నన్ను పట్టి పీడిస్తున్న సమస్య ఇదే. శేఖర్! నేను మీకు ఏవిధమైన సంతోషం సంతృప్తి ఇవ్వలేని దాన్ని! ప్రయోజనంలేని స్త్రీని! లోకం దృష్టిలో చెప్పాలంటే గొడ్రాలిని! నావల్ల మీకు సుఖంలేదు. నా కోరికను మీరు మన్నిస్తానంటే ఒకమాట చెబుతాను. మీరు వేరొక స్త్రీని వివాహం చేసుకోండి, శేఖర్! నేను మనస్ఫూర్తిగా ఆశీర్వదిస్తాను. అప్పుడుగాని నా.."

"వినతా!" చటుక్కున వెనక్కు తిరిగి ఆమె దగ్గిరికి వచ్చి రెండు చేతుల్లోకి ఆమె ముఖాన్ని తీసుకున్నాడు. "ఎందుకిలా నన్ను మాటలతో చిత్రవధ చేస్తావు? ఇన్నాళ్ల నా సాహచర్యం చేసి ఇదేనా నన్నర్థం చేసు కున్నది? నీ నోటినుంచి ఆ మాటు లెలా వచ్చాయి? లేని పోనివన్నీ ఊహించుకుని, నువ్వు బాధపడి, నన్ను గాయ పరుస్తున్నావు. నా ముఖంలోకి సూటిగా చూసి అను ఇందాకటి మాటలన్నీ!

"వినతా! నన్ను క్షమించు. ఇంతసేపు నేను మౌనంగాఉన్న కారణం నీమీదఉన్న ఆశలన్నీ పోయి కాదు. నా ప్రేమదేవత నర్థంచేసుకోలేక ఇన్నాళ్లూ ఎంత కఠినంగా ప్రవర్తించావా అని. నిన్ను ఓదార్చి ఎలా నచ్చచెప్పాలా అని! నీవు తెలుసుకున్నదంతా అసత్యం అని ఎలా నిరూపించాలా అని!

"కానీ వినతా! నీవనుకున్నన్ని ఆశలు, కోరికలు నాలో లేవు. నేను ఇప్పుడు కోరుకునేది నా వినతను. నా వెనకటి వినతను! జీవితమంతా కాచి వడబోసినట్లు మాట్లాడే ఈ వినత నాకక్కర్లేదు. చిలిపిమాటలతో నాకు అనుక్షణం కొత్త ఆనందం, అనుభూతిని చవి చూపే నా అసలైనదానివి కావాలి.

"అన్నీ మరిచిపో వినతా! మరిచిపో. నీవు విన్నది, కన్నది ఒక కలలా భావించుకో! ఈరోజుల్లో డాక్టర్ మాటే వేదవాక్యం కాదు. దైవబలం ఉన్నంతవరకూ మనల్ని ఎవరూ ఏమీ అనలేరు. చెయ్యలేరు. నీ

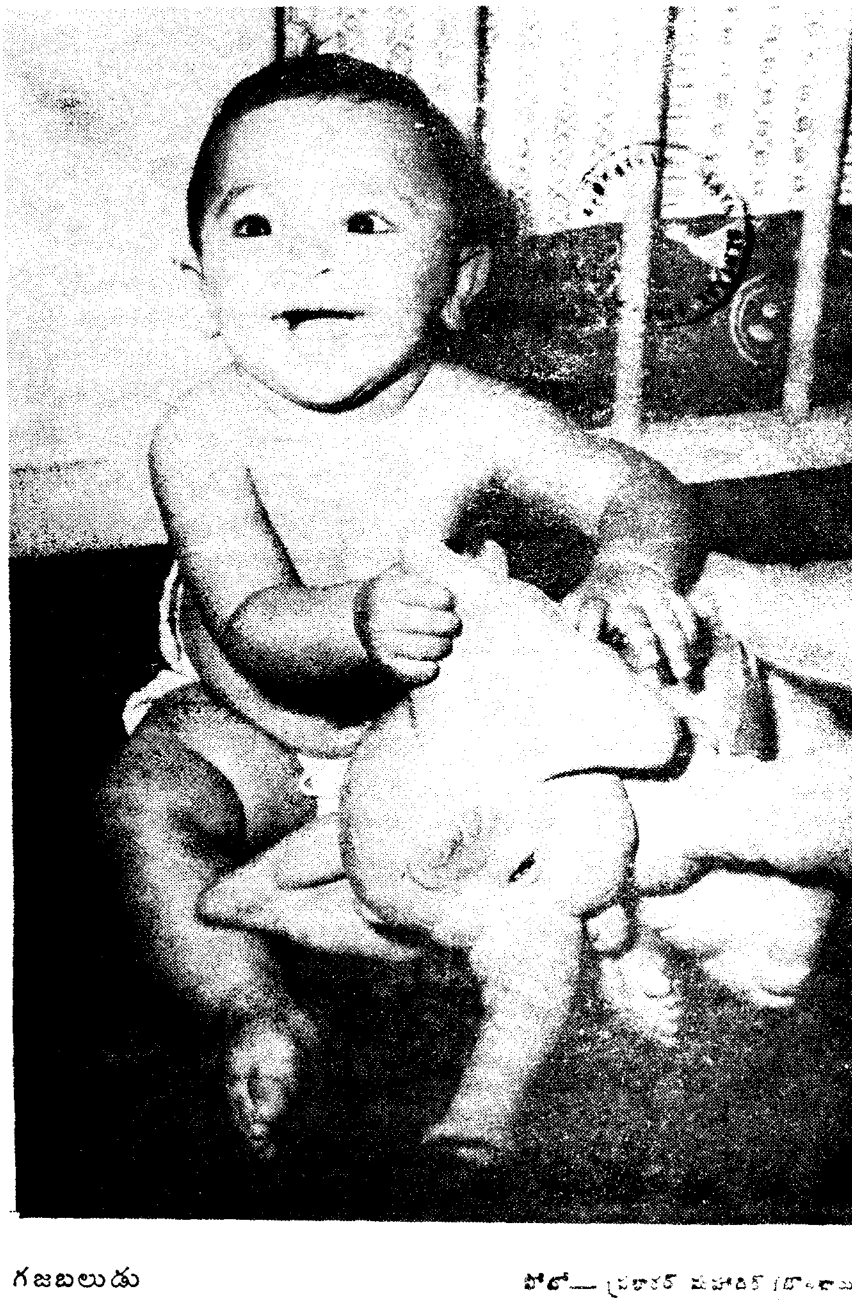

గజబలుడు

ఫోటో— ప్రభాకర్ మహాదిక్ (బొంబాయి-28)

కోరికలు ఫలించేరోజు రావాలని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిద్దాం!

"జీవితమంటే నిరాశ,నిస్పృహ, దుఃఖంకాదు,వినతా! ఇంకా మనం అనుభవించవలిసినవి ఎన్నో ఉన్నాయి. నామీద నీకు ఏమాత్రం గౌరవంఉన్నా, జరిగినదంతా మరిచిపో! మన జీవితాల్లోకి ప్రవేశించబోయే శుభ పరిణామాల కోసం నిరీక్షిద్దాం! తప్పకుండా ఆక్షణాలు వస్తాయి! నాకా నమ్మకం ఉంది." శేఖర్ కంఠం కొత్తగా పలికింది. అతని కన్నుల్లో ఏదో కొత్తవెలుగు నిండి మెరుస్తోంది.

ఇన్నాళ్లూ తను అతన్ని అపార్థం చేసుకుని ఎంత అవివేకంగా ప్రవర్తించిందీ తెలుసుకోగానే తనలో తనే పశ్చాత్తాపపడింది వినత. ఆమెలోని శంకలూ, అను మానాలూ, నిరాశలూ అన్నీ పటాపంచలయినాయి. ఆమె కిప్పుడు తన జీవితం నిస్సారమనిపించటంలేదు. ఏవో కొత్త అందాలూ, ఆశలూ తళుకులీనుతూ ఆమె లో అనేకమైన మృదుభావనలను రేకెత్తిస్తూ మురి పించాయి. శేఖర్‌కు వేరే సమాధానం ఏమీ చెప్పలేక, తృప్తిగా అతనిలో ఒదిగిపోయింది. ★